

У Нагірній проповіді Господь наш Ісус Христос закликає: "Ви чули, що сказано: Люби ближнього твого і ненавидь ворога твого. А Я вам кажу: Любіть ворогів ваших, благословляйте тих, хто проклинає вас, хто ненавидить вас, і моліться за тих, хто вас ображає

і

за тих хто

гон

и

ть вас, щоб вам бути синами Отця вашого Небесного, бо Він наказує сходити сонцю Своему над злими й над добрими, і дощ посилає на праведних і неправедних" (Мф.5 :43-45).

Під ворогом розуміється будь-яка людина, яка робить нам зло. В результаті падіння прабатьків в світ увійшов гріх. Нормальні відносини між людьми порушилися, і замість любові став панувати егоїзм. Бог бажає подолання цього спотвореного стану світу. У заповіді любіть ворогів ваших виражений основоположний закон духовно-морального буття світу: тільки добром може бути переможене зло і виправлений світ. Ненависть, навіть до людини, яка робить зло, множить зло. Ісус Христос не тільки дав цю велику заповідь, але і показав її життєву силу. Його спокутний

подвиг на Голгофі є ідеальним виконанням даної Їм заповіді. Він, зазнаючи страшних

мук на Хресті просив Отця за

тих хто

розпина

в

і хул

ив

Його: Отче! прости їм, бо не знають, що роблять (Лк.23: 34). Християни, учні Ісуса Христа, повинні все робити в образ Спасителя.

Християнська любов не є щось незмінне. У кожному віруючому вона має різну міру повноти. Ідучи поступово все вище по сходах християнської досконалості, послідовник Ісуса Христа може дійти до виконання найскладніших для невідродженої людини заповіді про любов до ворогів.

Життя різноманітне, і не можливо виконання цієї заповіді звести до переліку якихось

дій. «Люби, і любов сама тебе навчить, коли як краще вчинити» (Блаж. Августин).

ієромонах Іов (Гумеров)